

...hyczącym szeroko rozumianej literatury i stosunku Piłsudskiego do słowa. Rozdział czwarty i piąty zawierają prezentację wybranych tekstów Marszałka. W rozdziale czwartym jest to „twórczość legionowa”, a więc np. wspomnienia *Moje pierwsze boje*, szkice *Czeremcho* i *Ozarów*. W kolejnym rozdziale, zatytułowanym *W kręgu tradycji romantycznej*, autorka charakteryzuje studium *Psychologia więźnia*, teksty poświęcone powstaniu styczniowemu, a wreszcie omawia wpływ Słowackiego na piśmarstwo Piłsudskiego.

(z recenzji prof. dr. hab. Macieja Urbanowskiego)

...pośród twórców niepodległości Polski postać Józefa Piłsudskiego jest dzisiaj (100 lat po restytucji państwowości) zapewne najbardziej rozpoznawalna i cieszy się niesłabnącą popularnością nie tylko wśród profesjonalistów, lecz także popularyzatorów historii i publicystów, dostarczających licznych i różnorodnych publikacji na jego temat. Piłsudski – od początku swojej działalności budzący kontrowersje – do dziś dzieli opinię publiczną na zagorzałych zwolenników i zapiekłych, nieprzejednanych przeciwników. Spory o jego dziejową rolę, znaczenie, zasługi (ale też błędy, porażki czy niewykorzystane szanse) nie gasną. W dużej liczbie opracowań jedynie z rzadka (i w zasadzie marginalnie) podejmuje się jako przedmiot zainteresowania dzieła pisarskie Naczelnika i pierwszego Marszałka odrodzonej Rzeczypospolitej. A niewątpliwie jest to dziedzina godna dokładniejszego zbadania. Mimo że piśmarstwo spuścizna została zebrana już pod koniec okresu międzywojennego w monumentalnej dziesięciotomowej edycji *Pism zbiorowych* (po latach jeszcze uzupełnionej), prac poświęconych tej stronie aktywności Piłsudskiego jest niewiele. Dlatego opracowanie prezentujące Piłsudskiego pisarza, publicystę i mówcę wydaje się oczekiwane.

(z recenzji dr. hab., prof. UW-r Krzysztofa Polechońskiego)

ISBN 978-83-8098-740-7

...Książka Macieja Urbanowskiego ma rangę kanonicznego... *Doświadczenia naukowy zarys monograficzny* uzupełniają dziesiątki reprezentatywnych tekstów: Żeromski i Brzozowski, Malczewski i Sawitri, Benedykt Hertz i Kasprzowicz, Czesławicz i Łobodowski, Przybóś i Wieszyński, czyli znakomiti autorzy, którzy zagwarantowali najwyższy poziom artystyczno-intelektualny książki.

(z recenzji prof. dr. hab. Doroty Heck)

Setna rocznica Cudu nad Wisłą, zwycięstwa Wojska Polskiego nad Armią Czerwoną w 1920 r. jest dogodną okolicznością, by pokazać, jak literatura polska zareagowała na to wydarzenie. A było to odpowiedź niełatwa, choć w świadomości odbiorców chyba nie w pełni przypominana. Nie ma potrzeby wyrażać przy tym, że przez wiele dziesięcioleci po II wojnie światowej ten temat z powodów politycznych stanowił „białą plamę” w Polsce był przez władze komunistyczne zakazany, a przez to niemal zupełnie nieobecny. Kiedy wraz z upadkiem PRL zniknęły bariery ideologiczno-cenzuralne, dotknięta luka nadal nie została właściwie wypełniona, co może i zdumiewa, i rozszarpywało, i niepokoiło. Zadaniem tego podjęł się teraz prof. Maciej Urbanowski, ceniony historyk literatury a dużym już dorobkiem naukowym, edytorskim i popularyzatorskim, ponadto badacz, który nie raz zajmował się tematyką „złe widziana” (lub niechętnie podejmowana). Wypada stwierdzić, że w jego wykonaniu otrzymaliśmy pionierską monografię obszerną, dojrzałą, solidnie opracowaną i przejrzyście skomponowane studium historycznoliterackie. Opracowany temat jest rozległy, ponadto wymaga znajomości kontekstów: literackiego, kulturowego, ideowego, światopoglądowego, politycznego czy społecznego. Autor posiada wszelkie predyspozycje, aby go kompetentnie zaprezentować.

(z recenzji dr. hab. Krzysztofa Polechońskiego)

Maciej Urbanowski – historyk literatury polskiej, krytyk literacki, edytor, profesor nauk humanistycznych. Pracuje na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Ostatnio opublikował książki: *Brzozowski. Nowoczesność* (2017) oraz *Paralele, korespondencje, dedykacje w literaturze polskiej XX i XXI wieku* (2020).

ISBN 978-83-8229-041-7